

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Buliga Dumitru în numele inculpatului Munteanu Igor, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Munteanu Igor XXXXXX, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, c. xxxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.04.2019 - 04.06.2019 (prima instanță);
2. 15.07.2019 - 23.12.2019 (instanța de apel);
3. 20.05.2020 - 18.08.2020 (instanța de recurs ordinar);
4. 11.09.2020 - 21.04.2021 (instanța de apel);
5. 21.07.2021 – 01.12.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 04 iunie 2019, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Munteanu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare;

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Munteanu Igor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei din prezenta sentință cu pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 septembrie 2014 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, lui Munteanu Igor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani 5 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Munteanu Igor, la 08 noiembrie 2017, aproximativ la ora 10:40, pe traseul R 33, dintre localitățile s.

Cotul Morii - s. Bujor, r-nul Hîncești, fără a deține permis de conducere corespunzător categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, s-a aflat și a condus automobilul de model „Mercedes 110 CDI”, cu n/î Xxxxxxx, până la stoparea acestuia de către agentul constatator a INP a IGP și fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, ultimul, a refuzat categoric, atât de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical de constatare a faptului de consumare a alcoolului cât și de la prelevarea probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, fapt confirmat prin procesul-verbal de constatare a infracțiunii în caz de refuz de a trece controlul în vederea stabilirii stării de ebrietate din 08.11.2017.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Munteanu Igor în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei cât și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Tot el, la 11 iunie 2018, aproximativ la ora 00:40, pe traseul s. Sărăteni. r. Hîncești, fără a deține permis de conducere corespunzător categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, s-a aflat și a condus automobilul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î xxxxxxxx, și fiind stopat de către inspectorii de poliție pentru verificarea actelor și suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost supus testului alcooscopic.

Conform testării nominalizate, la Munteanu Igor, s-a constatat: o concentrație de alcool în aerul expirat de 1,05 mg/l, ceia ce depășește maximele admisibile de alcool pentru conducătorul de vehicule stabilite prin Hotărârea de Guvern nr. 296 din 16.04.2009 și potrivit prevederilor art. 134¹² Cod penal, se atestă stare de ebrietate cu grad avansat.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Munteanu Igor în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansată, care nu deține permis de conducere.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel și apel suplimentar de către inculpatul Munteanu Igor, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu și-a motivat sentința, nu a fost efectuată o analiză obiectivă a fiecărei probe, totodată nu a ținut cont de prevederile art. 385, 389 Cod de procedură penală. Prima instanță fără a da aprecierea fiecărei probe din dosar și a tuturor probelor în ansamblu, inclusiv fără a motiva admisibilitatea lor, a enumerat ca probe declarațiile preinșilor martori - agenți de patrulare ce au interes în cauză fiind întocmite de aceștia actele procesuale primare în calitate de agenți constatatori

ce au stat la baza învinuirii aduse inculpatului, declarații care au fost depuse în timpul urmăririi penale și nefiind efectuată confruntarea cu bănuitul sau învinuitul, ipostază în care instanța nu era în drept să pună la baza sentinței de condamnare declarațiile preținșilor martori Savca Valeriu, Morari Ion, Conovalu Alexandru, Gînu Dorin, Calistru Valeriu;

- prima instanță greșit a stabilit pedeapsa care urmează a fi executată, categoria pedepsei, mărimea ei și începutul calculării termenului executării pedepsei. Din sentință nu se poate înțelege care ar fi caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare în viziunea instanței, deoarece argumentarea instanței este ambiguă, fapt inadmisibil într-o societate cu adevărat democratică. La caz este relevant și faptul că deși infracțiunile imputate inculpatului sunt ușoare, instanța le-a atribuit un caracter de gravitate sporită, concluzii eronate ale instanței în viziunea apărării;

- prima instanță la examinarea cauzei, nu s-a pronunțat clar, argumentat și convingător asupra aspectelor invocate de partea apărării, nefiind clar de ce argumentele apărării ce au fost invocate, instanța nu le-a luat în considerare, ba mai mult ca atât, instanța nu doar că nu a argumentat motivele pentru care aspectele invocate de apărare au fost respinse, dar nici măcar nu le-a enumerat în sentința adoptată, fapt ce duce la concluzia că partea apărării nici măcar nu a fost auzită de prima instanță;

- analizând materialele cauzei și, în mod special, procesul-verbal al ședinței instanței și sentința pronunțată, se observă că instanța, a făcut trimitere la probele administrate în cauză în confirmarea vinovăției inculpatului, deși nu le-a cercetat în ședința de judecată. Astfel, instanța în hotărârea pronunțată a reținut probe, fără a le verifica în ședință, sub aspectul cercetării nemijlocite, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal și nu le-a apreciat separat, în coroborare din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor;

- dacă instanța ar fi dat eficiență aspectelor invocate, și dacă ar fi cercetat și apreciat probele în modul prevăzut de lege, ar fi constatat într-un final că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece acesta nu a refuzat să fie supus testării alcoolscopice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, iar probe în această privință nici nu există;

- chiar dacă procedura în care s-a judecat cauza a fost una simplificată, instanța de judecată nu a fost în drept să promoveze soluții ce nu corespund adevărului, condamnând în consecință o persoană nevinovată. Astfel, atunci când există dubii cu privire la vinovăția inculpatului sau în cazul unei recunoașteri parțiale a situației de fapt, ori chiar în cazul unei recunoașteri totale a faptelor imputate, când nu este lămurit asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, judecătorul respinge cererea inculpatului de judecare a cauzei în procedură simplificată și

reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (9) Cod de procedură penală, dispune judecarea cauzei în procedură generală;

- inculpatul nu a beneficiat de un proces echitabil în măsura în care instanța nu a cercetat în ședința de judecată probele administrate la faza de urmărire penală, fiind astfel, violat art. 6 din CEDO;

- prima instanță nu a desigilat plicul cu corpul delict pentru al cerceta în ședința de judecată în vederea stabilirii adevărului, deci nu a fost vizionat conținutul înregistrării video de pe CD, iar contrar prevederilor legale, fără cercetarea nemijlocită a acestei probe în ședința de judecată, instanța și-a bazat sentința de condamnare;

- nu este clar de ce prima instanță nu a computat în termenul executării pedepsei și termenul de aflare a inculpatului în arest preventiv în această cauză penală, contrar art. 395 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală;

- condamnatul pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr. 13 din mun. Chișinău, în Penitenciarul nr. 18 - Brănești, a avut dificultăți ce au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarele vizate. Munteanu Igor s-a aflat în arest preventiv în perioada: 05.11.2013 - 01.12.2014 și respectiv 27.05.2019 - prezent (data ședinței 18.12.2019), în total 599 zile având calitatea de prevenit. Astfel, în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pentru 599 zile de detenție în arest preventiv a lui Munteanu Igor cu statut de prevenit în perioada 05.11.2013 - 01.12.2014 și respectiv 27.05.2019 - 18.12.2019, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, pedeapsa lui Munteanu Igor urmează a fi redusă cu un termen de 1198 zile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2019, a fost admis apelul declarat de inculpat, casată sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării drepturilor inculpatului Munteanu Igor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CEDO, și s-a redus pedeapsa principală stabilită inculpatului Munteanu Igor, sub formă de 2 ani 5 luni închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv de pe 27.05.2019 până la 04.06.2019, cu 7 zile, urmând a fi stabilită pentru executare pedeapsa de 2 ani 4 luni și 23 zile de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, a fost menținută sentința primei instanțe.

4. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Buliga Dumitru în numele inculpatului Munteanu Igor, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată, iar în cazul în care instanța de recurs va considera posibilă corectarea erorii judiciare, a solicitat casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, rejudecarea

cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Munteanu Igor să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă; computarea reținerii în prezenta cauză la urmărirea penală de 2 zile, și a arestării preventive de 212 zile în termenul pedepsei aplicate inculpatului, iar în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa aplicată pentru 604 zile de detenție în arest preventiv a lui Munteanu Igor cu statut de prevenit, calculându-se două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, iar termenul pedepsei aplicate este mai mic decât termenul de pedeapsă ce urmează a fi redus, se solicită eliberarea acestuia.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu a arătat în dispozitiv, dispoziția despre computarea reținerii și arestării preventive, deși inculpatul până la darea sentinței s-a aflat în arest, fiind reținut încă de la etapa urmăririi penale și ulterior la etapa judiciară fiind arestat preventiv, iar termenul arestului preventiv în prezenta cauză urma a fi calculat începând cu data de 27.05.2019 până la data pronunțării deciziei de către instanța de apel - 23.12.2019, măsuri preventive aplicate de prima instanță. Prin urmare, în propriul apel, i s-a agravat situația.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 august 2020, a fost admis recursul ordinar declarat și a fost casată parțial decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Celelalte dispoziții a deciziei contestate au fost menținute.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel micșorând pedeapsa aplicată inculpatului cu 7 zile, în partea descriptivă a deciziei nu motivează această soluție. Or, instanța de apel urma să indice cu precizie calculul efectuat, temeiurile care au dus la micșorarea pedepsei și documentele care confirmă rațiunea reducerii pedepsei anume cu 7 zile.

Totodată, instanța de recurs ordinar a menționat că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu stabilirea stării de fapt precum și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, mai mult hotărârea în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Însă, instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată în partea micșorării pedepsei penale în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, a fost admis apelul și apelul suplimentar declarat, casată sentința doar în partea reducerii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării dreptului inculpatului Munteanu Igor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO, a fost redusă pedeapsa stabilită inculpatului Munteanu Igor de 2 ani 5 luni închisoare, pentru perioada aflării în stare de arest preventiv de pe 27 mai 2019 până la 04 iunie 2019, cu 9 zile.

6.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din raportul reprezentantului Penitenciarului nr.18 Brănești înregistrat cu nr.2/2854 din 22.08.2020 urmează, că acesta s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău, în legătură cu examinarea cauzei penale, de la 27.05.2019 până la data de 04.06.2019, dată când a fost pronunțată sentința judecătoreiei Hîncești (sediul Central) din 04.06.2019.

Sub aspectul dat, instanța de apel a indicat că pe prezenta cauza penală, de învinuire a lui Munteanu Igor în baza art. 264¹ alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal, ultimul s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău, în legătură cu examinarea cauzei penale, de la 27.05.2019 până la data de 04.06.2019, data când a fost pronunțată sentința judecătoreiei Hîncești (sediul Central) din 04.06.2019, prin urmare, rezultă, că Munteanu Igor s-a deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău pe dosarul respectiv - 9 (nouă) zile.

Instanța de apel a conchis că pe parcursul detenției preventive în Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, Munteanu Igor a fost deținut în condiții absolut imposibil de suportat, cu atât mai mult nefiind întreprinse careva acțiuni în vederea remedierii acestor condiții, și readucerea lor la condițiile umane de detenție, fapt în legătură cu care lui Munteanu Igor i-au fost afectate grav drepturile și libertățile sale fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, iar în consecință fiindu-i aduse și daune sănătății, dar și daune morale iremediabile.

Totodată, instanța de apel a indicat că este neîntemeiată solicitarea inculpatului Munteanu Igor privind reducerea din pedeapsa principală perioada de 1198 zile or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, de pe 27.05.2019 până la 04.06.2019, inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv în legătură cu examinarea prezentei cauze penale, iar celelalte perioade de detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău, conform răspunsului administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău nr.7/M-1949/19 din 13.06.2019, rezultă că Munteanu Igor, s-a aflat în penitenciar pe alte cauze penale.

7. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Buliga Dumitru în numele inculpatului Muntean Igor, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și solicită casarea parțială a acesteia în partea reducerii pedepsei cu 9 zile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 385 alin. (5), (6) Cod de procedură penală și încasarea compensației pentru zilele rămase de detenție din contul statului în beneficiul lui Munteanu Igor.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală;
- conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, pedeapsa urmează a fi redusă nu cu 9 zile de închisoare pentru 9 zile de arest preventiv, dar cu 18 zile de închisoare pentru 9 zile de arest preventiv;
- nu este clară motivarea instanței de apel la respingerea solicitării inculpatului Munteanu Igor privind reducerea pedepsei principale cu perioada de 1198 zile, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, de pe 27.05.2019 până la 04.06.2019, inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv în legătură cu examinarea prezentei cauza penale, iar celelalte perioade de detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău, conform răspunsului administrației Penitenciarului nr. 13 Chișinău nr.7/M-1949/19 din 13.06.2019, reiese că Munteanu Igor, s-a aflat în penitenciar pe alte cauze penale. Nu este clar la care alte cauze penale se referă instanța de apel și la care anume perioade se referă instanța de apel că Munteanu Igor s-ar fi aflat în detenție în alte cauze penale;
- eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței de apel, este că perioada reținerii de la 23 martie 2019 - 25 martie 2019 urma la fel să fie inclusă la calcularea termenului de reducere a pedepsei, astfel, pentru această perioadă de reținere de 2 (două) zile, conform art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală, pedeapsa aplicată urma a fi redusă cu încă 4 zile;
- instanța de apel eronat a apreciat că în dependență de penitenciarul în care acesta s-a aflat urma a fi constată și perioada de aflare în stare de arest, or, din însăși soluția instanței relevă că Munteanu Igor s-a aflat în stare de arest de la 23 martie 2019 - 25 martie 2019 (perioada în care a fost reținut), respectiv de la 27.05.2019 până la 21.04.2021, inclusiv, perioadă pe care instanța de apel a inclus-o în termenul de pedeapsă;
- această perioadă a arestului preventiv din prezenta cauză penală, instanța de apel a computat-o în termenul pedepsei aplicate prin decizia instanței de apel din 21.04.2021, or această măsură preventivă a fost aplicată printr-o încheiere a primei instanțe și respectiv prin sentința primei instanțe din 04.06.2019 până la definitivarea ei (care a devenit definitivă la 21.04.2021), însă la aplicarea prevederilor art. 285 alin. (5) Cod de procedură penală, această perioadă de arest preventiv nu a fost luată în considerare, fapt ce a dus la violarea drepturilor fundamentale ale inculpatului;
- perioada în care Munteanu Igor s-a aflat în arest preventiv în prezenta cauză penală, este de la 23 martie 2019 - 25 martie 2019 (perioada în care a fost reținut), respectiv de la 27.05.2019 până la 21.04.2021, inclusiv, iar astfel în prezenta cauză penală, Munteanu Igor a fost deținut în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 Chișinău și Penitenciarul nr. 18 Brănești, pe o perioadă de 639 zile, iar astfel, reducerea pedepsei conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, de două zile

de închisoare pentru o zi de arest preventiv, presupune reducerea pedepsei cu 1278 zile pentru 639 zile de arest preventiv;

- instanța de apel reține că perioada pentru care este aplicabilă compensația prevăzută de art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ar fi doar perioada de arest preventiv de până la pronunțarea sentinței de către prima instanță, adică până la condamnare, chiar și nedefinitivă, o asemenea interpretare este contrară spiritului legii penale și procesual penale, or conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, legiuitorul nu a făcut o asemenea distincție și astfel, voința legiuitorului a fost ca reducerea pedepsei cu două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv să fie efectuată pentru întreaga perioadă de arest preventiv, adică de până la o sentință definitivă de condamnare, momentul în care începe executarea pedepsei definitiv aplicate, iar în acest termen urmează a fi inclusă întreaga perioadă de aflare a inculpatului în stare de arest preventiv, atât la faza urmăririi penale, cât și instanța de judecată din prima instanță și în instanța de apel;

- inculpatul arestat preventiv are statut de inculpat pe fondul cauzei penale și statut de prevenit pe marginea măsurii preventive aplicate, iar acest statut de inculpat și de prevenit încetează odată cu dobândirea statutului de condamnat la momentul când o sentință de condamnare pronunțată de prima instanță devine definitivă sau o decizie de condamnare pronunțată de instanța de apel devine definitivă;

- în speță, până la definitivarea sentinței de condamnare, inculpatul nu a executat pedeapsa stabilită de prima instanță, dar a executat măsura preventivă aplicată sub formă de arest preventiv, durata căruia, conform art. 395 Cod de procedură penală a fost computată în termenul pedepsei aplicate prin decizia instanței de apel, indiferent de penitenciarul în care a fost executată măsura preventivă;

- inculpatului i-au fost încălcate drepturile sale fundamentale garantate de art. 6 și 13 CEDO, or acesta nu a beneficiat de un proces cu adevărat echitabil și de un remediu național efectiv, fapt inadmisibil într-o societate cu adevărat democratică.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței"*, în prezenta speță nu s-a confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat de inculpatul Munteanu Igor ce țin de pedeapsa stabilită, precum și de aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală în prezenta speță.

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe doar în partea reducerii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, urmare a constatării încălcării dreptului inculpatului Munteanu Igor privind condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO, a fost redusă pedeapsa stabilită inculpatului pentru perioada aflării în stare de arest preventiv de pe 27 mai 2019 până la 04 iunie 2019, cu 9 zile, just constatând că prin probele administrate și anume prin raportul reprezentantului Penitenciarului nr. 18 Brănești înregistrat cu nr. 2/2854 din 22.08.2020, este dovedit că inculpatul Munteanu Igor a fost deținut în stare de arest preventiv în Penitenciarul nr. 13 de la 27 mai 2019 până la 04 iunie 2019, dată când a fost pronunțată sentința Judecătorei Hîncești (sediul Central) din 04 iunie 2019.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aplicarea

prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală de către instanța de apel și respingerea solicitării de a fi redusă pedeapsa stabilă inculpatului cu 1198 zile, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, că de pe 27.05.2019 până la 04.06.2019, inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv în legătură cu examinarea prezentei cauze penale, iar celelalte perioade de detenție în Penitenciarul nr.13 Chișinău, conform răspunsului administrației Penitenciarului nr.13 Chișinău nr.7/M-1949/19 din 13.06.2019, Munteanu Igor, s-a aflat în penitenciar pe alte cauze penale.

În același context, Colegiul penal respinge ca irelevante alegațiile recurentului, precum că: "*nu este clar la care alte cauze penale se referă instanța de apel*", or prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, ține de chestiunile ce urmează a fi soluționate de către instanța de judecată la adoptarea sentinței pe cauza în curs de examinare, după cum a procedat corect în speță instanța de apel, care s-a referit la perioada deținerii în arest preventiv în cadrul Penitenciarului nr. 13, Chișinău, a inculpatului Munteanu Igor doar în legătură cu examinarea prezentei cauze penale.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în recursul ordinar, că: "*eroarea gravă de fapt care a afectat soluția instanței de apel, este că perioada reținerii de la 23 martie 2019 - 25 martie 2019, urma să fie inclusă la calcularea termenului de reducere a pedepsei*", or asemenea motive nu au fost invocate în cererile de apel declarate de inculpatul Munteanu Igor (f.d. 184-190, vol. I, f.d. 24-27, vol. II) și astfel, potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu mai pot fi invocate și în cadrul cererii de recurs ordinar.

Cu referire la criticele recurentului, precum că: "*perioada în care Munteanu Igor s-a aflat în arest preventiv de la 27.05.2019 până la 21.04.2021, la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, nu a fost luată în considerare, fapt ce a dus la violarea drepturilor fundamentale ale inculpatului*", Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or conform prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, "***Dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări***", respectiv, perioada în care inculpatul s-a aflat în stare de arest preventiv în condiții contrare art. 3 CEDO - din cursul urmăririi penale sau judecării cauzei până la pronunțarea sentinței, se ia în considerare la aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, iar pentru perioada de aflare în stare de arest a inculpatului de după pronunțarea sentinței până când aceasta devine definitivă, adică la pronunțarea deciziei de către instanța de apel, pot fi aplicate prevederile art. 473²-473⁴ Cod de procedură penală în cazul constatării pentru această perioadă a condițiilor de detenție a inculpatului contrar art. 3 CEDO.

Astfel, având în vedere argumentele expuse supra, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate și alegațiile recurentului, precum că "*inculpatului i-au fost încălcate drepturile sale fundamentale garantate de art. 6, 13 CEDO*", nefiind identificată incidența unor asemenea încălcări în prezenta speță.

9. Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței ierarhic inferioare în motivarea soluției sale și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

10. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Buliga Dumitru în numele inculpatului Munteanu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Munteanu Igor XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 ianuarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie